

Beslutningsforslag nr. B 10. Fremsat den 2. oktober 1985 af Svend Auken (S), Jytte Andersen (S), Bakholt (S), Ole Vagn Christensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Kaj Poulsen (S) og Taanquist (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om regulering af efterløns- og dagpengesatser

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om en regulering af de gældende efterløns- og dagpengesatser inden 1. november 1985 med følgende indhold:

1. Der foretages en regulering af maksimumssatsen for dagpenge (arbejdsløsheds- og sygedagpenge) med 5 pct. pr. 1. januar 1986.

Tilsvarende forhøjes dimittendsatsen og maksimumssatsen for efterlønsmodtagere, der er overgået til efterløn efter 1. januar 1983, med 5 pct. pr. 1. januar 1986.

2. Der foretages en regulering pr. 1. oktober 1986 på baggrund af årslønsudviklingen i 1985 for arbejdere og funktionærer på det private arbejdsmarked. Reguleringen omfatter maksimumssatsen for dagpenge, maxi-

mumssatsen for efterlønsmodtagere, der er overgået til efterløn efter 1. januar 1983, dimittendsatsen samt beregningsgrundlaget for ledige, der ikke kan opnå den højeste dagpengesats.

Pr. 1. oktober 1986 fastsættes maksimumssatsen for de efterlønsmodtagere, der er overgået til efterløn før 1. januar 1983, til samme niveau som maksimumssatserne i øvrigt. Der skabes samtidig samme reguleringsgrundlag for øvrige grupper af dagpengemodtagere.

3. Der foretages en halvårlig regulering pr. 1. april og 1. oktober i de efterfølgende år på baggrund af årslønsudviklingen for arbejdere og funktionærer på det private arbejdsmarked. Reguleringen fastsættes efter forhandling med landsarbejdsnævnet og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke.

Bemærkninger til forslaget

Ved gennemførelse af lov nr. 576 af 27. oktober 1982 bortfaldt pristals- og taktreguleringen af dagpengesatserne og dermed også af efterlønsatserne. Samtidig gennemførtes en symbolsk og meget ubetydelig regulering over 4 gange for efterlønsmodtagerne.

Alle arbejdsløse og efterlønsmodtagere har således fra starten været genstand for regeringens nedskæringspolitik. De arbejdsløse, de syge og efterlønsmodtagerne har som de i forvejen ringest stillede grupper måttet betale den højeste pris.

Forslagsstillerne vil med forslaget dels sikre en hurtig og umiddelbar hjælp til de ringest stillede

grupper i samfundet og ønsker samtidig genindført en regulering, der sikrer, at satserne for såvel arbejdsløse som efterlønsmodtagere følger udviklingen i årslønnen for de beskæftigede.

Prisen for gennemførelsen af forslaget skønnes for 1986 at blive ca. 1,3 mia. kr., forudsat at såvel sygedagpenge som arbejdsløshedsdagpenge omfattes af forslaget.

Samtidig forudsætter forslagsstillerne, at kontingenterne til arbejdsløshedsforsikringen tilpasses den nye dagpengesats fra 1. januar 1986. Denne forhøjelse giver staten et merprovenu på 485 mill. kr., således at forslagets nettoudgift i 1986 er 800 mill. kr.